

آنچه که می‌توانید به یک قربانی بگوئید: سکوت را بشکن

- ویدا بالیخانی ترجمه:
- شکستن سکوت در قبال خشونت خانگی
- چیست؟ ... خشونت خانگی
- قربانیان چه کسانی هستند؟
- باورهای غلط در مورد خشونت در خانواده
- آنچه که می‌توانید به یک قربانی بگویید
- طرح ایمنی چیست؟
- کاری که هر یک از ما می‌توانیم انجام دهیم
- جوامع چه کاری می‌توانند برای جلوگیری از خشونت خانگی انجام دهند؟
- خشونت خانگی و محل کار

شکستن سکوت در قبال خشونت خانگی

وضع قوانین سختگیرانه جدید راهی برای کاهش خشونت خانگی و تجاوز جنسی است. هیچ کاری همچون تحت پیگرد قانونی قرار دادن و زندانی کردن افراد پیغام روشنی به مردانی نمی‌فرستد که زنان خود را کتک می‌زنند - آمار وزارت دادگستری تأیید می‌کند که زنان به مراتب بیشتر از مردان کتک می‌خورند. با این حال قوانین جدید، تنها راه حل نیست.

تعداد بسیاری زیادی از مردم همچنان بر این باور هستند که خشونت خانگی یک مسئله خصوصی بین زن و شوهر است، نه یک جرم جنایی که مستلزم پاسخی محکم و سریع باشد. حتی امروزه هم ممکن است قربانی یک خشونت خانگی با این سؤال روبرو شود که: "چه کار کردی که شوهرت عصبانی شد؟" این سؤال تلویحاً به این معناست که تقصیر این خشونت به گردن قربانی است. افراد دست‌اندرکار در نظام قضایی کیفری ما - پلیس، دادستان‌ها، قضات، و هیئت منصفه - باید در مورد نقشی که می‌توانند در مهار اعمال خشونت خانگی بازی کنند، آموزش ببینند.

حتی زمانی که طرح شکایت صورت می‌گیرد، انجام محاکمه جرایم خانگی دشوار است. اغلب اوقات قربانیان می‌ترسند اگر با پلیس تماس بگیرند، جان‌شان به خطر بیافتد. سکوت بیشترین کمک را به ضارب‌ان می‌کند. ما باید به سکوت پایان داده و نگرش خود را به نسبت به جرایم خانگی تغییر دهیم.

همسایه‌ها باید وقتی سر و صدای دعوای شدید در خانه‌های اطراف را شنیدند، با پلیس تماس بگیرند. صدای تلویزیون خود را زیاد نکنید تا صدای جر و بحث‌های مستانه همسایه خود را نشنویید. پلیس را خبر کنید.

معلمان باید به نشانه‌های مبنی بر اینکه دانش‌آموزان شاهد خشونت در خانه بوده‌اند، توجه نمایند. کودکانی که در خانه‌های پر از خشونت بزرگ می‌شوند، به احتمال زیاد خود دچار خشونت می‌شوند.

کارکنان مراکز درمانی که با قربانیان خشونت مواجه می‌شوند باید در مورد این جرایم پرس و جو کنند. در بسیاری از موارد، پزشکان و پرسنل اورژانس اظهارات قربانیان وحشت‌زده را می‌پذیرند مبنی بر اینکه کبودی و یا بریدگی‌های آن‌ها در اثر بروز حوادث در خانه و یا افتادن رخ داده است. وقتی زنی که زیرچشمانش کبوده شده می‌گوید افتاده و به دستگیره در خورده است، پزشکان و پرستاران باید از او بپرسند: "آیا کسی تو را کتک زده است؟"

کشیشان و روحانیون هم باید بیش از پیش مداخله کنند. دیگر نمی‌توان مثل گذشته به زنی کتک خورده بگوییم "به خانه برگرد و رفتارت را اصلاح کن". فرستادن زن نزد شوهرش که دست به زن دارد اغلب باعث می‌شود جان وی در معرض خطر قرار گیرد. البته، ما نمی‌توانیم به زنی که همسرش رابطه‌ای خشونت‌آمیز با او دارد بگوئیم چه کاری انجام دهد، اما می‌توانیم تلاش بیشتری انجام دهیم و گزینه‌های دیگر موجود برای او و فرزندانش را توضیح دهیم. مداخله به موقع بسیار مهم است.

این جرایم جدی هستند. تجربه نشان می‌دهد که معمولاً میزان خشونت در این روابط تشدید می‌شود، و بسیاری از دفاتر پلیس خشونت‌های خانگی خود را به عنوان مشکل اصلی خود می‌دانند. قوانین سخت گیرانه و پیگرد مؤثر، همراه با آموزش و رویکردی مشارکتی میان سازمان‌های مجری قانون و سازمان‌های خدمات اجتماعی، زمان می‌برد تا تأثیر خود را به‌جا بگذارد. تا آن موقع، همه ما باید نقش بیشتری در گزارش بدرفتاری خانگی ایفا کنیم. تلاش‌های ما برای شکستن سکوت می‌تواند باعث تغییر وضعیت شود.

خشونت خانگی ... چیست؟

با افزایش آگاهی نسبت به خشونت خانگی، مشخص شده است که بدرفتاری می‌تواند در روابط زیادی رخ دهد. قوانین بسیاری از ایالت‌ها، حوادث خشونت‌آمیزی که بین زوجین اتفاق می‌افتد، و همچنین بدرفتاری با سالمندان توسط اعضای خانواده، خشونت بین افراد هم اتاقی، زوج‌هایی که تازه با هم آشنا شده‌اند و کسانی که روابط همجنس‌گرایانه دارند را تحت پوشش قرار می‌دهد.

در رابطه‌ای که در آن بدرفتاری رخ می‌دهد، فردی که مرتکب بدرفتاری می‌شود ممکن است از تاکتیک‌های دیگری بجز خشونت فیزیکی به منظور برای حفظ قدرت و کنترل خود و بر شریک زندگی خویش استفاده کند:

خشونت عاطفی و کلامی:

افرادی که از خشونت خانگی گریخته‌اند مواردی نظیر سرکوفت خوردن، تحقیر شدن در انظار عمومی، خطاب شدن با نام زشت، بازیچه قرار گرفتن و فریب خوردن از شریک زندگی خود را بر شمرده‌اند. بسیاری از آن‌ها می‌گویند زخم بدرفتاری عاطفی که متحمل شده‌اند عمیق‌ترین نوع زخم است.

منزوی کردن:

بسیاری اوقات فرد مرتکب بدرفتاری ممکن است بسیار حسود باشد، و اصرار ورزد که قربانی دوستان و یا اعضای خانواده خود را نبیند. در این صورت اگر قربانی شغل خود را در نتیجه غیبت و یا کاهش بهره‌وری از دست بدهد (که این مسئله اغلب در مورد افرادی که خشونت خانگی را تجربه می‌کنند، صدق می‌نماید) ممکن است احساس انزوا در نزد وی افزایش یابد.

تهدید و ترساندن:

تهدید - از جمله تهدید به خشونت، خودکشی، و گرفتن کودکان - تاکتیکی است که فرد ضارب به کرات از آن استفاده می‌کند.

وجود خشونت‌های عاطفی و کلامی، تلاش برای منزوی کردن و تهدید و ارعاب در یک رابطه ممکن است نشانه آن باشد که خشونت فیزیکی نیز در پی خواهد آمد. حتی اگر چنین مواردی با خشونت فیزیکی همراه نباشد، تأثیر این حوادث را نباید نادیده گرفت. بسیاری از مراکز ذکر شده در این کتاب، اطلاعاتی را در اختیار افرادی قرار می‌دهند که شریک جنسی آن‌ها دست به خشونت عاطفی می‌زند.

قربانیان چه کسانی هستند؟

زنان حدود شش برابر بیشتر از مردان توسط مجرمانی مورد حمله قرار می‌گیرند که با آنها آشنا هستند.

- نزدیک به 30 درصد از مقتولین زن در خانه به دست شوهر، شوهر سابق و یا دوست پسر خود کشته شده‌اند.
- در مقابل، تنها 3 درصد مقتولین مرد در خانه به دست همسر، همسر سابق و یا دوست دختر کشته شده‌اند.
- شوهران، شوهران سابق، دوست پسرها و دوست پسرهای سابق بیش از یک میلیون اقدام خشونت‌آمیز علیه زنان انجام داده‌اند.
- اعضای خانواده و یا افراد دیگری که زنان آن‌ها را می‌شناسند بیش از 2.7 میلیون جرم خشونت‌آمیز علیه زنان انجام داده‌اند.

- شوهران، شوهران سابق، دوست پسرها و دوست پسرهای سابق 26 درصد آزار و تجاوز جنسی را انجام داده‌اند.
- در چهل و پنج درصد از تمام حملات خشونت‌آمیز صورت گرفته علیه قربانیان زن 12 ساله و بالاتر توسط مجرمین متعدد، مجرمینی که این افراد با آنها آشنا بوده‌اند نیز حضور داشته‌اند.
- میزان حملات از طرف نزدیکان در مورد زنانی که از شوهران خود جدا شده‌اند حدود سه برابر بیشتر از زنان مطلقه و حدود 25 برابر بیشتر از زنان ازدواج کرده است.
- زنان از تمام نژادها به یک اندازه در برابر حملات توسط آشنایان آسیب‌پذیر هستند.
- احتمال زخمی شدن زنان قربانی خشونت وقتی توسط کسانی که آنها را می‌شناسند مورد حمله قرار می‌گیرند، بیش از زمانی است که غریبه‌ها به آنها حمله کنند.

باورهای غلط در مورد خشونت در خانواده

باور غلط: خشونت در خانواده امری نادر است...

- هر چند آمار خشونت در خانواده دقیق نیست، اما واضح است که میلیون‌ها کودک، زن و حتی مرد مورد بدرفتاری فیزیکی اعضای خانواده و سایر آشنایان قرار گرفته‌اند.
- **... باور غلط: خشونت در خانواده مربوط به طبقات پایین است**
- گزارش‌های پرونده‌های پلیس، خدمات اجتماعی قربانیان، و مطالعات علمی نشان می‌دهد خشونت خانگی به طور مساوی در بین تمام گروه‌های اجتماعی و اقتصادی صرف نظر از نژاد یا فرهنگ آنها وجود دارد.
- **... باور غلط: اعتیاد به الکل و مواد مخدر علل واقعی خشونت در خانه است**
- از آنجا که بسیاری از ضاربان مرد به الکل و مواد مخدر اعتیاد دارند، به راحتی نتیجه گرفته می‌شود که این مواد ممکن است باعث خشونت خانگی شوند. این مواد مسلماً میزان کشنده بودن خشونت را افزایش می‌دهند، اما در عین حال بهانه‌ای برای ضارب جهت فرار در اکثریت قریب به اتفاق حوادث - شونداگذارند. مردانی که مرتکب بدرفتاری خانوادگی می‌شوند از مسئولیت رفتارشان در اختیار وی می‌طور معمول برای اقدامات خود زمان و مکان حتی زمانی که مست یا نشسته هستند به - شونداخشونت خانگی، مردان مرتکب خشونت می‌مناسب برای انجام ضرب و جرح در فضای خصوصی و عدم افشای آن را انتخاب می‌کنند. علاوه بر این، اتمام موفقیت‌آمیز برنامه‌های درمان اعتیاد به مواد مخدر تضمین نمی‌کند که ضرب و جرح تمام شود. خشونت خانگی و اعتیاد به مواد مخدر دو مشکل مجزا هستند که باید به طور جداگانه درمان شوند.
- **گیرند دوست دارند که چنین باشند، در غیر این صورت خانه را ترک‌زنانی که مورد ضرب و شتم قرار می‌بازور غلط: ... کردند...**
- های اقتصادی و اجتماعی پیش، اما این پاسخ واقعیت "کند؟ چرا خانه را ترک نمی‌رایج ترین پاسخ به ضرب و جرح این است که روی بسیاری از زنان را نادیده می‌گیرد. اغلب اوقات ظرفیت پناهگاه‌ها پر است، و خانواده، دوستان، و محل کار نیز حمایت کاملی انجام نمی‌دهند. زنان ممکن است در مواجهه با اجاره و هزینه آب و برق و خدمات، مراقبت روزانه، بیمه بهداشتی و سایر هزینه‌های اولیه احساس کنند که نمی‌توانند خود و فرزندان خود را تأمین کنند. علاوه بر این، در برخی موارد ممکن است زن در صورت ترک همسرش که بدرفتاری می‌کند خود را در معرض آسیب‌های جسمی و یا حتی مرگ قرار دهد.

اقتباس از: "جلوگیری از خشونت علیه زنان، فقط مسئله زنان نیست" شورای ملی پیشگیری از جرم، 1995.

آنچه که می‌توانید به یک قربانی بگویید

- من نگران امنیت تو هستم.
- من نگران امنیت فرزندانت هستم.
- وضع از این هم بدتر خواهد شد.
- هر موقع خواستی یا توانستی خانه را ترک کنی، ما کمکت می‌کنیم.
- لیاقت تو بیش از این‌ها است.
- بیا یک طرح ایمنی برایت ترتیب بدهیم.

اقتباس از: سارا بوئل، در "دادگاه‌ها و جوامع: مقابله با خشونت در خانواده،" مقالات کنفرانس، شورای ملی قضاات دادگاه خانواده، 1994.

طرح ایمنی چیست؟

هر فردی که در رابطه‌ای توأم با بدرفتاری گرفتار شده است نیاز به یک طرح ایمنی دارد. پناهگاه‌ها و مشاوران بحران سال‌ها است که طرح‌های ایمنی را ارائه کرده‌اند، و ادارات پلیس، سازمان‌های خدمات قربانیان، بیمارستان‌ها، و دادگاه‌های این استراتژی را اتخاذ کرده‌اند. برنامه‌های ایمنی باید بر اساس ویژگی‌های فردی تهیه شود- مثلاً با در نظر گرفتن سن، وضعیت تأهل، وجود کودکان، موقعیت جغرافیایی، و منابع موجود - اما عناصر مشترکی نیز دارند.

در هنگام تهیه یک طرح ایمنی:

- ها، راه پله. در صورت‌های طبقه اول، خروجی زیرزمین، آسانسورها، پنجره‌درب های فرار ممکن است فکر کنید. در مورد تمام راه امکان این کار را تمرین کنید.
- به خانه یک دوست یا خویشاوند بروید که حمایت بی قید و شرطی از شما انجام دهد، و یا به مکانی را برای پناه بردن انتخاب کنید. از همه مهمتر این است که جایی باشید که احساس امنیت نمایید. - یک هتل یا هتل، یا پناهگاه بروید
- پول برای کرایه تاکسی، یک دست لباس، کلیدهای یدکی خانه و خودرو، شناسنامه، گذرنامه، داروها. یک بسته اضطراری تهیه کنید و نسخه پزشک، اطلاعات بیمه، چک، کارت‌های اعتباری، اسناد قانونی مانند موافقتنامه‌های جدایی و حکم محافظت، دفترچه تلفن، و جوهرات با ارزش، اوراق نشان‌دهنده دارایی‌های مشترک. آن را در خانه پنهان کنید و یا نزد یک همسایه، دوست مورد اعتماد و یا یکی از بستگان قرار دهید. اوراق مهم را می‌توان در صندوق امانات بانک قرار داد.
- ترتیبی بدهید مانده حساب برای یکی از بستگان یا دوستان مورد اعتمادتان ارسال شود. انداز شخصی باز کنید. یک حساب پس آشپزخانه، گاراژ، یا در فضاهای های بالقوه وجود دارد، خودداری کنیدهایی که سلاح از بحث کردن با فرد بدرفتار در مکان کوچک و بدون امکان دسترسی به خارج.
- جهت کسب اطلاعات در مورد منابع و حقوق قانونی با آن شماره تلفن خط تماس ویژه خشونت خانگی را به خاطر بسپارید. تماس بگیرید.
- طرح ایمنی را هر ماه بررسی کنید.

اقتباس از: "پیشگیری از خشونت خانگی" نوشته لورا کریتس در "بیانیه پیشگیری"، مارس 1992، بخش پیشگیری از جرم، دادستانی کل، هاوایی.

کاری که هر یک از ما می‌توانیم انجام دهیم

- اگر شواهدی از خشونت خانگی را دیدید و یا شنیدید با پلیس تماس بگیرید.
- در اماکن عمومی علیه خشونت خانگی موضع بگیرید.
- زمانی که یکی از همسایگان، همکاران، دوستان، یا یکی از اعضای خانواده‌تان درگیر خشونت خانگی شد و یا مورد بدرفتاری قرار گرفت، شخصاً در برابر خشونت خانگی اقدام کنید.
- انجمن محله یا بلوک خود را تشویق کنید همان‌طور که مراقب سرقت و دیگر جرایم است، مراقبت خشونت خانگی نیز باشد.
- از کسی که فکر می‌کنید قربانی خشونت خانگی شده حمایت کنید و یا با شخصی که فکر می‌کنید مورد بدرفتاری قرار گرفته صحبت کنید.
- با دعوت از سخنرانان به کلیسا، سازمان‌های حرفه‌ای، گروه‌های مدنی، یا محل کار خود، دیگران را نیز مطلع کنید.
- از برنامه‌های مشاوره خشونت خانگی و پناهگاه‌ها حمایت کنید.

اقتباس از: "پیشگیری از خشونت خانگی" نوشته لورا کریتس در "بیانیه پیشگیری"، مارس 1992، بخش پیشگیری از جرم، دادستانی کل، هاوایی.

جوامع چه کاری می‌توانند برای جلوگیری از خشونت خانگی انجام دهند؟

- جهت افزایش نگرش مثبت نسبت به عدم خشونت و تشویق افراد به دادن گزارش بخشی آموزش و آگاهی گسترش کوشش برای خشونت در خانواده.
- به منظور بررسی مشکل، تهیه طرح اقدام، و نظارت بر پیشرفت کار. گروه ضربت تشکیل
- اجباری مربوط به خشونت خانگی برای تمام متخصصان خدمات اجتماعی و نظام قضایی کیفری. آموزش
- در سطوح ایالتی و محلی که از زنان ضرب و شتم دیده حمایت و محافظت کند. های قضایی رویه و قوانین دفاع از وجود داشته باشد. ایمنی کودکان ها جهت حفظها امکان نظارت بر ملاقات بین افراد ضارب و فرزندان آن تأسیس مراکزی که در آن
- ها. پناهگاه تأمین منابع کافی برای
- ها و، همراهی کردن قربانیان در دادگاه، و ارائه پشتیبانی اداری جهت پناهگاه خطوط تماس ویژه جهت داوطلبان استخدام و تعلیم سازمان‌های خدمات قربانیان.

- حمایت از کودکان. بهبود مجموعه
- های بهداشتی جهت شناسایی و کمک به قربانیان بدرفتاری برای کمک به پزشکان و دیگر پرسنل مراقبت های پزشکی پروتکل ایجاد خانگی.
- جهت قربانیان خشونت خانگی. نمایندگی قانونی انجام امور
- های محروم که شامل مهاجران و پناهندگان، زنان و مردان های جمعیتی، به ویژه جمعیت برای همه گروه دسترسی به خدمات دفاع از همجنس گرا، اقلیت های نژادی و قومی و افراد معلول می شود.

اقتباس از: " جلوگیری از خشونت علیه زنان، فقط مسئله زنان نیست " شورای ملی پیشگیری از جرم، 1995.

خشونت خانگی و محل کار

با افزایش آگاهی در مورد خشونت خانگی، این مسئله نیز پذیرفته شده است که این نوع جرم تأثیر عمده ای در محل کار دارد. بدرفتاری که یک کارمند در خانه با آن مواجه می شود ممکن است منجر به از دست رفتن بهره وری، استرس بیشتر، افزایش غیبت از کار و هزینه های مراقبت های بهداشتی بیشتر شود. یک نظرسنجی در سال 1994 از مدیران ارشد شرکت های بزرگ که توسط راپر استارچ ورلدواید و از طرف شرکت لیز کلی برون انجام شده بود نشان داد که:

- پنجاه و هفت درصد آن ها بر این باورند که خشونت خانگی مشکل عمده ای در جامعه است.
- یک سوم فکر می کردند که این مشکل تأثیر منفی بر رده های پایین سازمانی آن ها دارد.
- از هر ده تن از مدیران مورد مطالعه، چهار نفر شخصاً کارکنان و سایر افرادی که تحت تأثیر خشونت خانگی بودند را می شناختند.

منبع: <http://www.dm.usda.gov/shmd/handbook.htm>